

Onderwerp: Inspraakrecht windmolens Roodehaan

Geachte Heer Meijer,

Hierbij zoals afgesproken mijn reflectie op het onderwerp 'Windmolens Roodehaan'.

Ik ben van mening dat de Windmolens gerealiseerd worden op de verkeerde plek:

-het draagt niet bij aan de groene visievorming van meerdorpen waar rust, stilte en natuurbehoud voorop staan voor bewoners. De concept-visie ligt ter tafel. Als de gemeente deze visie omarmd zou dit niet automatisch tot deze besluitvorming mogen leiden.

-In de totale beeldvorming kleine gemeenschapsvormen en authentieke dorpen te ondersteunen als onderdeel van een grote stad, dan wordt Engelbert wel goed omsingeld door grijze en harde materialisatie. Ik denk aan de realisatie van 2100 woningen op de locatie Driebond, de uitbreiding van dorpsvoorzieningen als een School maar ook verkeersklankborden als de A7, de 'Kuilweg' en nu ook mogelijk windmolens. Aan de ene kant het dorp laten groeien en dezelfde beoogde aanwas vragen geluids- en gezondheidshinder a priori te accepteren. Niet echt gastvrij.

-Verder ben ik niet overtuigd van de meerwaarde van de molens. Wat brengt het ons op in verhouding tot de grote duurzaamheidsambitie? Aanvoer en realisatie kosten meer energie dan de investering, het onderhoud en opbrengst van de installaties.

-Onderzoeken, leerervaringen uit het verleden en de continue aandacht in de media op dit moment vragen op zijn minst op een reële overweging bij de keuze van de locatie in afstand tot je omwonenden. Hier zijn de hoogte van de molens van leidend belang in relatie tot de daadwerkelijke plaatsing ervan, wil je overlast en ergernis voor zijn, zoniet tot een minimum terugbrengen. Dit wordt hier aan alle kanten overschreden en kan veel beter in de planvorming: tot 2 km afstand is de afstand bewezen nodig om je burger te beschermen. (10 keer afstand tot de woning in alle buurlanden!).

-Verder heb ik middels een huis geïnvesteerd in wonen, werken en leven in Groningen. Volgens mij draag ik aan alle kanten bij aan de groei van Groningen. Echter windmolens zoals nu beoogd hebben directe, continue en negatieve effecten op mijn persoonlijk leef-en werkgeluk. Ik ben met een bepaalde beeldvorming hier komen wonen en het valt me tegen dat de kaders waarbinnen ik met plezier leef op dit moment met gemak worden verruimd en opgerekt door de gemeente en een aanpassing verwachten die niet humaan is.

-Inmiddels zitten we ook in een nieuwe werkelijkheid waarin de gemiddelde burger hier in de wijk verwacht wordt thuis te werken, straks wordt dat een maatstaf van minstens 40%. Dit kan ik zelf opvangen, door thuis te werken. Ook hier draag je zelf de kosten met gemak en ben ik goed voor de baas: ik heb een ruimte omdat dat kan in dit dorp en in mijn huis. De realisering van windmolens zal mijn functioneren op het werk in de weg zitten. Het kan toch niet zo zijn dat ik hierom zelf mijn huis uitmoet?

Kortom : een vitale woon-en werkomgeving is voorwaadelijk voor persoonlijk geluk, succesvol werken om bij te blijven dragen aan onze maatschappij. Daar hebben we met elkaar onze max. verantwoordelijkheid voor te pakken, te dragen en uit te stralen. Een gemeente is hier voorwaardescheppend aan wil je waarde kunnen toevoegen voor iedereen. Echter niet met deze insteek voor een termijn van 15 jaar, alle onderzoeken in acht genomen.

Hartelijke groet,

Inge Saelen.